

מ"ת 25988/06 - מדינת ישראל נגד סוהיב קורד, אחמד קרוד (עוצר)

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 14-06-25988 מדינת ישראל נ' קורד(עוצר) ואח'
תיק חיזוני: 6-1802-53944-2014
לפני כב' השופט מרדכי כדורי
מדינת ישראל
מבקשים נגד
1. סוהיב קורד (עוצר)
2. אחמד קרוד (עוצר)
נגב
משיבים

החלטה בעניינו של מшиб מס' 1

נגד המשיבים הוגש כתב אישום המיחס להם עבירה של פצעה בנסיבות חמירות.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 9/6/2014 חבו המשיבים יחד ופצעו את מר האני אשריף (להלן: "המתלון"), באמצעות סכין.

משיב מס' 2 פתח את דלת הרכב בו נסע המתלון, והכה בו מכת אגרוף. המשיבים, ואנשים נוספים שזיהו אותם אינה ידועה, הוציאו את המתלון בכוח מהרכב, והיכו בו בכל חלק גופו באמצעות ידיהם ובאמצעות מקלות. כך נמשך האירוע במשך דקות ארוכות, עד זוב דם.

במהלך הcatsת המתלון ذكر אותו מшиб מס' 1 בידו השמאלית, באמצעות סכין שאחז. כתוצאה לכך נגרם למתלון פצע פתוח מדם שהצריך טיפול רפואי. מшиб מס' 2 ذكر את המתלון בגבו וגרם לו חתכים.

המשיבים חלקו על קיומן של ראיות לכואורה.

בנושא למשיב מס' 2 ניתנה ההחלטה ביום 16/6/2014. עניינה של ההחלטה זו אפוא בקיומן של ראיות לכואורה ביחס למשיב מס' 1 (להלן: "המשיב").

המשיב אינו חולק על כך שבידי המאשימה ראיות לכואורה להוכחת העובדות שבכתב האישום, למעט בכל הנוגע לדקירתו של המתלון על ידי המשיב. לטענתו, המתלון אمنם נחתך במספר מקומות בגופו, אך החתכים לא נגרמו כתוצאה מדקירה, אלא כתוצאה לכך שהמשיבים גררו את המתלון מהרכב קודם שהפליאו בו את מכותיהם.

עמוד 1

גרסתה של המאשימה, לפיה המשיב אחז בסכין ודקר באמצעותה את המתלון, נסמכת בעיקרה על הودעתו של המתلون במשטרת.

עוד ביום 10/6/2014, זמן קצר לאחר האירוע, מסר המתلون כי שבעה או שמונה אנשים תקפו אותו ברגליים, בידיהם ובאלות, וכי הבחן בכר שמשיב מס' 1 החזיק בסכין, באמצעותה דקר אותו ביד שמאל (ש' 24 - 25 להודעת המתلون מיום 10/6/2014 שעיה 00:10).

בהודעה השנייה שמסר המתلون, מספר שעות לאחר מכן, הוא שב על גרסתו. לדבריו, הוא הבחן בוודאות בכר שמשיב מס' 1 אחז בידו סכין מטבח עם להב ארוכה בצלע כסף (ש' 36 - 42 להודעת המתلون מיום 10/6/2014 שעיה 17:18).

ב"כ המשיב סבור כי חרב דבריו הנ"ל של המתلون לא קיימות ראיות לכך שהמשיב אחז בסכין במועד האירוע, ומכל מקום יש כרשם בראיות. לטענותו, יש להטיל ספק בגרסה המתلون וקיימים מחדלי חקירה אשר יש בהם לכרשם בה.

אשר לגרסתו של המתلون טען הסגנור כי הוא בעל עבר פלילי, המשליך על אמינותו. בנוסף, קיימת סתירה בין גרסתו בהודעתו הראשונה במשטרת, לפיה שני המשיבים אחזו בסכינים, לבין גרסתו בהודעתו השנייה במשטרת, לפיה הוא בטוח רק בכר שמשיב מס' 1 אחז בסכין אך לא הצליח לראות בוודאות כי משיב מס' 2 אחז סכין. כמו כן, המתلون סירב לביצוע עימות בין בין המשיבים, בטענה שמשמעותם של האחראים פנתה אליו, לקחה אחריות על האירוע וביקשה ממנו לבטל את התלונה. לעומת זאת, המשיבים הסכימו להשתתף בעימות.

עוד טען ב"כ המשיב כי אם אכן היה משיב מס' 1 עושה שימוש בסכין מטבח, הרי שפצעתו של המתلون הייתה חמורה בהרבה מזו שנגרמה לו בפועל.

ב"כ המשיב הפנה להודעותיהם של המשיבים במשטרת, בהן הודה בתקיפתו של המתلون, אך כפרו בכר שעשו שימוש בסכין. כמו כן הפנה הסגנור להודעתה במשטרת של גב' מנאר קורד, אחותו של משיב מס' 2, בה מסרה כי לא ראתה סכין, וכי היא מוכנה להישבע על קוראן שלא הייתה סכין. בנוסף הינה ב"כ המשיב להודעתו במשטרת של אביו של משיב מס' 2, בה מסר כי חילץ את המתلون מידיו המשיבים, אך לא מסר כי מי מהם אחז בסכין.

בנוגע למחדלי חקירה טען הסגנור כי המשטרה לא זימנה לחקירה את אחיו של המתلون, אשר לגרסת המתلون שהוא ברכבו.

עוד טען הסגנור כי היה על המשטרה לגשת לזרה על מנת לבדוק האם קיימות מצלמות אבטחה במקום, ולא להסתפק בהפניית שאלת בעניין זה למשיב מס' 2.

לאחר שיעינתי בראיות וشكلתי את טיעוני הצדדים, מצאתי כי קיימות בידי המבקרת ראיות לכואורה בעוצמה מספקת, גם בנוגע לכך שהמשיבacha בסכין באמצעותה ذكر את המתלוון.

גרסתו של המתלוון עניין דקירותו בסכין ע"י המשיב הינה עקבית ובעלת משקל שאינו מבוטל. העובדה שהמשיב אכן נחתך בידי חתך ממשועוט, באורך של 4 - 6 ס"מ, אשר הצריך תפירה בהרדים מקומית בחדר המין, כמו תוצאה בדיקת הפירופרינט שנערכה למשיב, בה התקבלה תגובה חיובית לנוכחות מתכת ברזלית בשתי כפות ידיו, מצביעות על כך שאין מדובר בטענה בעלמא.

איןני מקבל את טענת הסנגור לפיה יש לתת משקל לחוסר התאמאה שבין גרסאותו של המתלוון אשר לאחזקת סcin ע"י משיב מס' 2. בהודעתו הראשונה מסר המתלוון כי למשיב 2 "היה משה ביד ואני לא יכולתי להגיד מה, או סcin או סcin יפנית" (ש' 27 - 28). בהודעתו המאוחרת מסר המתלוון "היה חושך ואני לא הצליח לראות אם ה[ת]ה לו (למשיב 2 - מ.כ.) סcin. יש סיכוי גדול שה[ת]ה לו סcin ביד" (ש' 38).

כפי שכבר נפסק, במהלך ההכרעה בדבר קיומן של ראיות לכואורה, בית המשפט אינו נדרש למהימנות העדים ולסתירות שנתגלו בין עדויותיהם, אלא אם מדובר בסתרות מהותיות הגלויות על פני הדברים (ראו למשל: בש"פ 4289/12 **סועאץ נ' מדינת ישראל** 2012 (6/6/2012).

בעניינו, בשתי ההודעות שמסר המתלוון במשפטה הוא עמד על כך שאין באפשרותו למסור גרסה ודאית בנוגע לשאלת האם משיב 2acha בסcin אם לאו. ההבדל שבין הדברים שמסר בשתי ההודעות הינו דק ביותר, וודאי שגם עולה כדי סתירה מהותית הגלואה על פני הדברים.

זאת ועוד, גם אילו היה מקום לקבל את טענת הסנגור עניין, הרי שלא היה מדובר אלא בחולשה ראייתית ביחס למשיב מס' 2 בלבד. בכל הנוגע למשיב עצמו המתלוון על גרסתו לפיה המשיבachaacha בסcin בזדאות.

הדברים האמורים יפים גם בהתייחס לגרסת אחותו של משיב מס' 2 במשפטה, לפיה לא הייתה סcin באירוע. עצם קיומה של עדות סותרת אינו מביא, מניה וביה, לפגיעה ממשית בעוצמתה של גרסת המתלוון ובפוטנציאל הראייתי הטמון בה לצורך הרשות המשיב במיחסו לו בכתב האישום (השוו: בש"פ 4777/13 **מדינת ישראל נ' הייב 15/7/2013**). במיוחד נכונים הדברים בעניינו, בהתחשב בחשכה ששרה במקום (הודעת המתלוון מיום 10/6/2014 שעה 17:18 ש' 38), בדבריה של האחות בהודעתה כי לא יכולה לראות את התקיפה (ש' 14), בקרבה המשפחתייה בינה ובין משיב מס' 2 ובכן שהמשיבים עשו את שעשו עקב לכך שהיא ספרה להם שהמתלוון קליל אותה, ועל מנת להגן על כבוד המשפחה (הודעת משיב 1 ש' 9 - 12, 41, הودעת משיב 2 ש' 5 - 32, 9 - 33, הודעת מר אמגד קורד ש' 10 - 14).

יש לציין כי מר אמגד קורד לא מסר בהודעתו במשפטה כי המשיב לאachaacha בסcin.

בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים בית המשפט אינו נדרש לכירורגיה עדינה של חומר הראות המצו依 בתיק. כל שבית המשפט יכול וצריך בשלב זה של הדיון אינו אלא פרוגוזה ראשונית - לכאורה של סיכון הרעשה בתיק, בהתבסס על חומר הראות הקיים. בית המשפט אינו נזקק לשאלות של מהימנות העדים ואינו נדרש באופן פרטני ומדודקן למשךן של העדויות, אלא אם כן התגלו סתיות מהותיות על פני הדברים, המצביעות על חולשה ממשית של התשתיות הראייתי הלכואית (השו: בש"פ 496/04 **סביה נ' מדינת ישראל** פ"ד נח(3) 647, בש"פ 5191/13 אבו חממד נ' **מדינת ישראל**). סירובו של המתalon להשתתף בעימות, כמו חומרתו של החדר שנגרם למATALON, אינם מצביעים על חולשה בගרסת המתalon. יש לזכור כי המתalon הסביר באופן מתkeletal על הדעת את עמדתו בנוגע לעימות, וכי אין כל הכרח ששימוש בסיכון בעלת לב גדול יגרום לחטא חמור מזה שנגרם למATALON, שהרי הדבר תלוי בנסיבות ובחוiot הפגיעה, ובעוצמת הדקירה.

גם בטענות המשיב בדבר מחדלי חקירה אין כדי להצביע על חולשת גרסתו של המתalon.

ראשית, השאלה של בית המשפט לבחון אינה האם חומר הראות המצו依 בידי החקירה מוכיח "לכאורה" את אשמת הנאשם מעבר לספק הסביר. המבחן הינו אם בחומר החקירה בידי החקירה מצוי פוטנציאלי ראייתי אשר בסיום המשפט יהיה באפשרות להוכיח את אשמת הנאשם כנדרש במשפט פלילי (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד (2) 133, 148). כמו כן, ביהם"ש אינו בוחן האם יש לנאים סıcıים לצאת זכאי בדיון, אלא אם יש לבקשת סיכויים שהוא ימצא חייב בדיון (ב"ש (י-מ) 3829/03 **מדינת ישראל נ' קוקו** 15/4/2003). על פי המפורט לעיל, בכוחה של גרסת המתalon להוכיח את אשמת המשיב מעבר לכל ספק סביר, ולמבקשת סיכויים שאינם מבוטלים לכך שייקבע כי המשיב אחז בסיכון, באמצעותה ذكر את המתalon. השאלה האם התקיימו מחדלי חקירה, ואם כן - מהו המשקל שיש להעניק להם, מקומה בשלב של הדיון באישום לגופו, ולא בשלב זה.

שניית, קיימים קושי בטענות המשיב בדבר מחדלי חקירה.

כן, אחותו של המתalon לא נכח באירוע במועד בו פצעו המשיבים את המתalon, אלא קודם לכן, במועד בו לטענת המשיבים המתalon קילל את אחותו של משיב מס' 2. לפיכך, גם אם היה אחותו של המתalon נדרש למסור גרסה במשטרה, לא היה בכך לסייע ולתמוך באזהה מן הגרסאות שמסרו המעורבים בנוגע לסיכון.

אמנם, ראוי היה כי תושלם פעולת החקירה של הוצאה החומר ממצולמות העסק המצו依 בסמוך לאירוע (ראו מזכיר של רס"ר יניב אבגי מיום 11/6/2014). אולם, בהתחשב בשעת הלילה המאוחרת בה התרחש האירוע, בהשכה שרירה במקום ובכך שמדובר במחלוקת הנוגעת להימצאותה של סיכון בידי המשיב, חוץ קטן יחסית לרזרולציית צילום של מצלמת אבטחה, לא ניתן לומר, בשלב זה של הדיון, כי מדובר במקרה היורד לשורשו של עניין, המוביל באופן ממשי על מהימנות גרסתו של המתalon.

המסקנה העולה מן האמור לעיל היא כי בידי המבקשת חומר ראיות אשר יש בכוחו להוכיח במידה הנדרשת בפלילים כי המשיב אחז בסיכון, וذكر באמצעותה את המתalon.

ניתנה היום, כ"ז סיון תשע"ד, 24 יוני 2014.